

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 7 ՄԱՅԻՍ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն Կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո լամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա Կիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԷՆՔԻՆ

Երիտասարդ մը ինչո՞վ կրնայ ինկզիմ մաքուր պահել,
եթէ ոչ՝ քու խօսքերդ գործադրելով:
Ամբողջ սրտով կ'ուզեմ քեզի հնազանդիլ.
մի՛ ձգեր որ պատուիրաններէդ խոտորիմ:
Խօսքդ սրտիս մէջ պահեցի,
որպէսզի չըլլայ որ քեզի դէմ մեղանչեմ:
Օրհնեալ ես դուն, Տէր,
ստրկեցուր ինձի քու կանոններդ:
Շրթնունքներս անդադար պիտի կրկնեն
քերնէդ դուրս եկած ամէն մէկ վնիռ:
Հանոյ՛ կ'առնեմ պատուիրաններդ կատարելէն,
բոլոր տեսակի հասարտութիւններէն աւելի:
Հրահանգներդ են մտածումիս առանցքը,
ուսուցումներդ՝ ուշադրութեանս առարկան:
Կանոններդ են ինձի հանոյ՛ տուողը,
եւ խօսքերդ բնաւ պիտի չմոռնամ:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՐՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատարբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէրոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղերոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻՒԹԸ

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ Ա ՆԱՄԱԿ

ԳԼՈՒԽ 2:12-14

ՄԻ ՄԻՐԷՔ ՉԱՐ ԱՇԽԱՐՀԸ (2:12-14)

Յովհաննէս Առաքեալ ներկայացնելէ յետոյ կարեւորագոյն պատուիրանը, որ սիրոյ պատուիրանն է, պատուիրան մը, որ նոր չէ, որովհետեւ սկիզբէն ունէին, լսեր էին, եւ սակայն դարձեալ իբրեւ նոր պատուիրան կը գրէ, որովհետեւ անոր նոր ըլլալը Քրիստոսի մէջ է, կ'անցնի մէկ այլ հապուածի մը, որուն վերնագիրը հետաքրքրական է «**մի՛ սիրէք աշխարհը**»: Յովհաննէս Առաքեալ իր այս նամակով նաեւ ցոյց կու փայ, որ իւրաքանչիւր հաւաքացեալ քննութիւն կ'անցնէ, բարոյական քննութիւն, ընկերային քննութիւն եւ ուսուցողական քննութիւն: Այսինքն՝ բարոյական քննութիւն ըսելով կը հասկնանք մեր հաւաքարմութիւնը Աստուծոյ նկատմամբ: Ընկերային քննութիւն ըսելով կը հասկնանք մեր հարազատ ու իսկական սէրը հանդէպ Աստուծոյ եւ մեր նմանին: Ուսուցողական քննութիւն ըսելով կը հասկնանք մեր հաւաքալիքը, դաւանանքը: Այս քննութիւնները ցոյց կու փան եթէ երբեք ճշմարիտ, հարազատ եւ իսկական հաւաքացեալներ ենք, եւ կամ կեղծ: Ինչպէս որ, օրինակ, ժամացոյցի պարագային՝ իսկական կամ կեղծ: Պօղոս Առաքեալ մէկ այլ ուրիշ ձեւով պիտի ըսեր. «**Քննեցէք դուք ձեզ, րեսնելու համար թէ նոյն հաւաքքին մէջ կը մնա՞ք: Փորձեցէք դուք ձեզ, Քրիստոս Յիսուսի ներկայութիւնը կը զգա՞ք ձեր ներսիդին, թէ պարզապէս իր անունը կը կրէք**» (Բ Կորնթ 13:5): Այս բացատրութիւնները, ոչ թէ կասկածի փակ առնելու մեր քրիստոնէական հաւաքքը, այլ որպէսզի մնայուն արթուն եւ պարաստ ըլլալու վիճակը ունենանք, վստահութիւնը ունենանք, որ Իրեն կը պարկանինք: Եթէ Յովհաննէս Առաքեալ սիրոյ պատուիրանին մասին կը խօսի, ուրեմն սիրել հասկացողութիւնը պէտք է որ ունենայ իր առարկան, այսինքն՝ ի՞նչ սիրել կամ ո՞վ սիրել: Ինչպէս Քրիստոս պիտի ըսեր. «**Ուեւ մարդ չի կրնար երկու փեղերու ծառայել. որովհետեւ կամ մէկը պիտի սիրէ եւ միւսը արէ, կամ մէկը պիտի մեծարէ եւ միւսը արհամարհէ: Նոյնպէս ալ դուք, չէք կրնար Աստուծոյ խաղայել, որքան արեւն որ կը ծառայէք դրամին**» (Մարթ 6:24): Ահա նոյն այս մօտեցումով Յովհաննէս Առաքեալ ինք կը գրէ իր նամակը հաւաքացեալներուն նկատի ունենալով երեք խաւի խումբեր: Նախ ան կը ներկայացնէ համեմատական մը եւ իրարու գուգահեռ բացատրական մը, որմէ յետոյ կ'ըսէ. «**Մի՛ սիրէք աշխարհը, ոչ ալ աշխարհին յարուկ ռեւէ բան**» (15 հմբ): Հետաքրքրականօրէն երբ նկատի կ'առնենք Յովհաննէս Առաքեալի նկատի ունեցած խաւերը՝ որդեակներ, զաւակներ, հայրեր, երիտասարդներ, անոնք ցոյց կու փան ոչ թէ փարիքային վիճակը, այլ առաւել եւս հոգեւոր կեանքի աճման, կազմաւորման ու հասունացման վիճակը: Այսինքն՝ որդեակներ, զաւակներ, որպէս հաւաքքի կեանքին մէջ երեխաներ, Պօղոս Առաքեալի բացատրութեամբ՝ կաթով սնուողներ, հայրեր՝ հաւաքքի կեանքին մէջ սորվեցնողներ, իսկ երիտասարդներ՝ հաւաքքի կեանքին մէջ Աստուծով զօրացած Չարին դէմ պարերազմողներ: Չի նշանակէր որ միւսները չեն պարբազմիր: Ամէն պարագայի, այս խմբաւորումը կ'օգնէ նաեւ մեզի, որպէսզի րեսնենք թէ մենք որ խումբին կը պարկանինք: Որովհետեւ երբ այսօր կը կարդանք այս հապուածը, պէտք է հարցնենք հետեւեալ հարցումը, թէ ինչ կը նշանակէ հապուածը, ոչ թէ ինքն իր մէջ, այլ նաեւ այսօր ինծի համար, ի՞նչ ունի փոխանցելիք: Եթէ երբեք դժուար հասկնալի է, ուրեմն առիթ է առաւել եւս Աստուծոյ մօտենալու, Իրմէ խնդրելու Սուրբ Հոգիի շնորհքը, որպէսզի փայ ինծի իմաստութիւնը, անով հասկնալու Իր պարզամտները, որ այս պարագային Յովհաննէս Առաքեալի կողմէ գրուած է:

Չուգահեռ համեմատականը որ կ'ընէ օգտագործելով հետեւեալը.

1. Կը գրեմ ձեզի, որդեակներ - գրեցի ձեզի, զաւակներս
 2. Կը գրեմ ձեզի, հայրեր - գրեցի ձեզի, հայրեր
 3. Կը գրեմ ձեզի, երիտասարդներ - գրեցի ձեզի, երիտասարդներ
-
1. Որովհետեւ ձեր մեղքերը ներուած են Քրիստոսի սիրոյն - որովհետեւ ճանչցաք Հայրը
 2. Որովհետեւ ճանչցաք Ան՝ որ սկիզբէն գոյութիւն ունի – որովհետեւ ճանչցաք Ան՝ որ սկիզբէն գոյութիւն ունի
 3. Որովհետեւ յաղթեցիք Չարին – որովհետեւ Աստուծով զօրացաք. Աստուծոյ խօսքը ձեր մէջ կը մնայ, եւ յաղթեցիք Չարին:

Այս բացատրութեամբ, նկատի առած առաջին կէտը, Յովհաննէս Առաքեալ նախ ամէն բանէ առաջ կու գայ ցոյց փայլու քրիստոնէայ հաւաքացեալին ունեցած առաջին փորձառութիւնը, որ ուրիշ

բան չէ եթէ ոչ մեղքերէ ներուած ըլլալու գիտակցութիւնը: Ճշմարիտ քրիստոնէան կրնայ բոլոր հարցումներուն պատասխանները չունենալ, կրնայ ամբողջ Աստուածաշունչի համարները անգիր չգիտնալ, բայց գիտէ որ իր մեղքերը ներուած են Քրիստոսի սիրոյն, Քրիստոսով, Անոր բերած փրկագործութեամբ: Մարթէոս Աւետարանին մէջ կը կարդանք. «Որդի մը պիտի ծնի եւ զայն պիտի կոչես Յիսուս, որովհետեւ անիկա իր ժողովուրդը իրենց մեղքերէն պիտի փրկէ» (1:21): «Միայն անով կրնաք փրկուիլ: Աշխարհի մէջ միակն է անիկա, որ Աստուած մարդոց փրկուի, որպէսզի անոր անունով կարենանք փրկուիլ» (Գործք 4:12): Ոչ թէ պարզապէս Անոր անունը փալով, այլ՝ խոստովանութեամբ, ապաշխարհութեամբ եւ հաւաքով Քրիստոսի Անձին ու Անոր բերած փրկագործութեան: Երկրորդ, ոչ միայն իրենց մեղքերը ներուած են, այլ նաեւ անով կը ճանչնան Հայրը, Աստուծոյ հայրութիւնը:

Երկրորդ խումբին կը գրէ Առաքեալը՝ հայրերուն: Անոնց, որոնք հոգեւոր աճման ընթացք ունեցան եւ ունին, որ կը նշանակէ, պէտք է անպայմանօրէն հոգեւոր աճ ու հասնութիւն ունենալ, ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ չեմ ուզեր որ միայն կաթով սնանիք, այլ՝ նաեւ կարծր ուտելիք ուտէք: Յաճախ այս վիճակը կ'ունենանք կամ կը փոխենք մեր շուրջ, երբ փակաւիճակ հարցումներ կան մեր մտքերուն մէջ, որոնք փակաւիճակ պատասխան չեն ստացած, երեւոյթներ, ուր յաճախ անոնց կը վերադառնանք: Անորոշութիւն եւ կասկած կարգ մը երեւոյթներու նկատմամբ, այս բոլորը ցոյց կու տան, որ փակաւիճակ աճած չենք, բայց այս չէ Աստուծոյ կամքը, այլ՝ Ան կ'ուզէ որ մենք մեծանք, հասունանք, աճինք եւ հասնինք Քրիստոսի նմանակցութեան (հմմտ Եբր 5:11-14): Իսկ ի՞նչ է որ գրեց անոնց եւ ի՞նչ է որ կը գրէ, որ անոնք ճանչցան Ան՝ այսինքն՝ Յիսուս Քրիստոսը, որ սկիզբէն գոյութիւն ունի:

Երրորդ խումբի պատկանողները, անոնք են որոնք պատերազմի վիճակի մէջ են, իսկ անոնց ոյժը Աստուծով զօրացած: Ասով Յովհաննէս Առաքեալ կու գայ ցոյց տալու, որ քրիստոնէական հաւաքը, կամ քրիստոնէայ հաւաքացեալը միայն չի սահմանափակուիր մեղքերու թողութեամբ, անիկա առաջին հանգրուանն է, ինչ որ երեւոյթներն են: Բայց մինչ այդ երիտասարդները, որոնք չարին կը յաղթեն զարգացում ունին, յառաջխաղացք ունին շարունակելու ճանապարհորդութիւնը: Իսկ յաղթելու գաղտնիքը կը կայանայ Աստուծով զօրացած ըլլալուն եւ Անոր խօսքը իրենց մէջ ըլլալուն: Ահա այսպիսի վիճակի մէջ էին ու են հաւաքացեալները, երբ ամէնօրեայ փորձութիւնները, դժուարութիւնները, փակաւիճակ չհաշուած հաւաքի հետ կապուած հարցումներ, որոնք մարտահրաւերներ են այդ յաղթանակը ձեռք ձգելու, եւ անով աճելու, մեծնալու հասունանալու եւ Քրիստոսի նմանութիւնը ունենալու: Երբ մարդիկ հարցականի փակ կ'առնեն մեր հաւաքը, որքանով զօրացած ու Աստուծոյ խօսքը մեր մէջ փեղ գրած, որպէսզի կարենանք պատասխանել, դէմ դնել այդպիսի փորձութիւններուն (Մաղմ 119:9,11): Ահա այս իմաստով Աստուծաշունչ Մարեանին մօտենալու, Աստուծոյ խօսքը մեր մէջ ունենալու: Ոչ թէ պարզապէս քանի մը համարներ կարդալու, այլ՝ այդ համարները ինչպէս օգտագործելու իբրեւ գործիք: Յիշենք Քրիստոսի փորձութիւնները, երբ այդ փորձութիւններուն դէմ դրաւ նոյնինքն Աստուծոյ խօսքով. «Գրուած է»:

Հիմա, այս երեք խումբերէն ո՞ր խումբին կը պատկանինք: